

**En Lystelig oc skön Historia paa Rim, om
Blantzeflor oc Flores, oc er nu paa nyt
forbredret oc rettere offuer seet end hun vor
förre.**

Lybeck
1591

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Flores & Blätterflor Fuchsbitt.

Len.

Fuchsb.

(Ar.)

RAR

BLÄTTERFLOR

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

Folklitt.

Dan.

Folkb.

(Br.) RAR

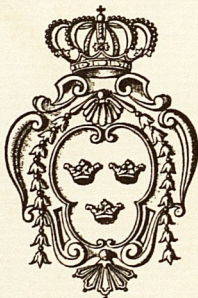
Et. unicum

64 sidor

nr 139

RARITETS-

KUNGLIGA BIBLIOTEKET

KUNGLIGA BIBLIOTEKET

KAMMAREN

Flores og Blantseffon

1

En Lystelig

oc skøn Historia paa
Kim / Om Blankeflor oc
Flores / Der nu paa nye for-
bedret oc rettere offuer
seet end hun vor
førre.

*

I 5 9 I.

SOm ieg i bøgerne screffuit saa
Som auentyr bode store oe smaa
Aff huilcke ieg eder ith sige wil
om i wille lyde oe høre mig til

Der vor en Hedens Konge bold
han giorde de Christne stort offueruold
Serdelis i Sancti Jacobs land
baade met mord oe met brand
Han vor en weldig sterkere mand
Genix aff Ablas saa hed hand
Da hans Skiff wore komne nær
han lagde til landz oe duelde dær
Huad han met roff kunde ey bort føre
det lod han al til skibene føre
Hos ith Bierg en aluey laa
der saa han fattige Pillegrime gaa
Han røffuede dem saa ynckelige
saa vel den fattige som den rige
Iblandt dem vor en Ridder i skare
han ville til Sanct Jacobs land fare
Met hannem vor hans daatter kære
hende timede stor ny mære
Met barn da vor den Quinde wlae
hun haffde det for sin hosbonde iet
Ith hun stulde fare den reyse lang

oc gøre sig for hans skyld den tuang
 Der hendis fader skulde fare
 da fulde hun den Pillegrimes skare
 Hendis fader vor en frommer mand
 den første der dræffteis det vor hand
 Kongen tog strax den elende quinde
 førde hende til skibs emod sit minde
 De sagde strax til sin skare
 i skulle denne Quinde vel beuaare
 Kunde wi ellers mercke ræt
 hun er fød aff fuldgod æt
 Om hun maa nogen stund bliffue i liffus
 da ville wi vor Drotning hende giffue
 Thi hun bad oss siste sinde
 føre sig hjem en Christen quinde
 De ginge til skibs den samme stund
 met glæde oc fryd saa mangelund
 De vore i Søn wden wmage
 tre nætter oc fire dage
 Den femte dag for deris eget land
 kaste de deris Acker paa den huide sand
 Til Aplas borg mand tidende faa
 at Kongen wden for landit laa
 De vor met seyer kommen til land
 der gledes ved bode Quinde oc mand

A ij Der

Der fore de alle emod hannem ginge
met ære oc priff hannem vndfinge
Saa fulde de hannem til sit Slot
der gjorde han dem megit goe
Han lod dem genisten sammen falle
oc gjorde dem stor glæde alle
Han skiffte det Godz met dem til lige
saa at de bleffue alle rige
Han sagde oc til sin Drotning saa
i skulle oc vor gaffue vndfaa
Denne Quinde giffue wi eder til terne
hun tog hende/oc tackede hannem gerne
Mere end for dyre stene oc guld
fordi hun vor baade tro oc huld
Den samme ædele elende Quinde
hølte sig saa wdi alle sinde
At fatige oc rige vntte hende vel
hendis ord oc gerninger vore met skell
Da hun hagde verit der nogen stund
sørgede hun saa mangelund
Drotningen actede det gantste vel
thi taledede hun til hende met skel
Hun sagde ieg seer at du søde wil
sig mig huem det hører til
Da suarede strax den elende quinde
hun

hun sagde hende sandingen at det sinde
 Palme søndag der effier kom
 Drotningen fødte en søn saa from
 De en mø den Christne quinde
 den deyligste der mand kunde finde
 De gaffue dem naffn i samme tid
 fordi de føddis mod Sommersens tiid
 Flores kallede de den Søn
 oc Blansessor den Jomfru Søn
 Hans naffn ich røt Blomster tyder
 of hendis ich huit Blomster tyder
 De børn fødte op den Christne quinde
 hun syntis at haffue saure sinde
 Huer aff dem hagde hin anden saa kær
 som sig selff baade fiern oc nær
 De føddis op met Christen sed
 saa ath alle glæddis der ved
 De waare fire Winter saa
 ath huer met anden i Senge laa
 De ode oc de drucke sammen
 oc hagde leg / glæde oc gammen
 Der de Fem Åar gamle monne være
 da kunde de meer tuct oc ære
 End andre børn lige lang stund
 man glæddis der ved saa mange lund

Strax som Kongen dette Kunde mercke
Saa sende han bud effter wise klercke
De lod dem strax til Schole føre
som de motte stor vissdom høre
Til Duzborg den store stad
en Mestere han der kalle bad
Han vor den høyste de haffde bær
i alle land som der laa nær
Da melte Kongen oc sagde met stel
til sin Søn han vntte wel
Min kære Søn wi raade dig
lær nu wel oc inderlig
De forsomme ingen stund
der beder wi om saa mange lund
Sønne sagde ieg vil det gøre
eders raad vil ieg baade lyde oc høre
Jeg beder eder min Fader kær
lader Blankeffor vere mig nær
Wden hende ieg ey leffue maa
ehvad som der vil effter gaa
Kongen suarede hannem met stel
vile du men ellers lære vel
Da ville wi gøre alt din villie
hende skal ingen fra dig stlie
Han bad den Mestere lære dem baade

de haffde til nyime megen naade
 Mand haffde icke hørt i langen tid
 børn i Bissdom gøre større flid
 Huer dere haffde hin anden saa kær
 som deris egie liff dem er
 Huad de baade lære kunde
 des læste de offuer i alle stunde
 Quidium haffde de hørt til pricke
 huor mand skal sig i Elsto sticke
 Elsto gaar for alle ting
 ehvor mand gaar i verden omkring
 Den Siette Winter effter monne være
 da vaare de i bogen saa lærde
 Ath de for Etercke oc saa Vale
 kunde deris maal fuld vell tale
 Deris Elsto hetis i mere oc meer
 at ingen er glad wden anden seer
 Kongen det met anger bær
 ath de ere huer anden saa kær
 De tog der idelige at tencke paa
 at han vilde hende til hustru saa
 Jeg skal det værre om Gud vil
 han lader sin Drotning falle til
 Han spurde hende da til raade
 huor han skulde styre den vaade

Wor kære Søn elsker saa den mø
han vil for hende baade leffue oc dø
Om eder tyctis vere til maade
at wi lade hende strax forraade
Det er bedre wi gøre saa
end hand skal hende til hustru faa
Han songer en anden høgbordigere er
tyctis eder saa min hiertens kier

Drotningen tenckte der gørlige paa
huad hun skulde til andsuar faa
At hun motte det beste raade
at Blankefflor skulde bliffue wden vaade
Kære Herre i vide wel
off bør at styre vort Rige mee stel
At vor Søn maa vere glad
da skal Blankefflor vere wden had
Off tyctis oc raadelige at være
wi lade hende vere hans hiertens kære
At hendis liff ey skade maa
det ville wi eder raade saa

Kongen suarede hende da.
wi haffue en søster ey langt her fra
Did ville wi hannem sende en stund
han motte i scrifften faa større grund
Til Sibilla aff Mantorie

hun

hun wil hannem oc gerne see
 Gressuen vnder hannem oc saa vel
 det vide wi met fuld gaat stel
 Første de saa at mercke der
 huor fore han did sendet er
 Hans Mester skal sig siuger g
 oc sige at han kand hannem ic
 Den elende Quinde skal oc scri
 at Blansesfor skal der ey lenger
 Men hun skal komme til sig
 om hun vil finde hende quid
 Der han denne tidende faar
 sorg hans hierte nerlige gaar
 Da skal han hannem iette saa
 ath hun kommer inden dage saa
 Der det vor bestillet met alle
 Kongen lod sin Søn ind kalle
 Du skal fare i dette sinde.
 did som du maat meer viffdom finde
 Flores suarede hannem met stel
 min Mestere haffuer lært mig vel
 Jeg haffuer oc Blansesfor megit lær
 thi maa hun altid vere mig nær
 Det siger ieg eder nu obbenbare
 men i ville / dog vil ieg fare

A v

Rone

Rongen sagde ieg tacker dig
at du nu vilst lyde mig
Blansessor vil ieg dig sende
skal ingen fra dig vende
ad han hannem fare vel
tenne fulde hannem met stek
ff dem penninge oc Spiff til lige
effue alle rige
faa dage finge de ath see
re borg Mantorie
Bressue Berit vor inde
Sibilla den vise Quinde
e vndfinge dem fuld vel
bade dem bliffue euindelige sel
Det icke alt Flores ilde vare
ath han saa ey sin hertens kære
Hannem fulde daa til Schole den Fru
der han stolte Jomfruer skulde stue
At han skulde nogen fange der kær
oc Blansessor skulde hanem bliffue vmar
Des flere Jomfruer han der seer
hanss sorg betis i mere oc meer
Saa / at han kunde ey vinde der
aff nogen som hannem vor nær
En hal Maanit vor det saa

han

han haffde effter Blankestor attraa
Da den tid forgangen er
oc Blankestor hun kom en der
Da kende Flores det visselig
at hannem vor giort ith store suig
Han reddis ath hun skulde vere død
thi fick han angest oc stor nød
Hans suenne screffue hans fader til saa
at han skulde lade hannem Blankestor
De hendes komme skulde ske (saa
om han vilde hannem leffuendis se
Der Kongen denne tidende fick
stor sorg til hans hierte gick
Da sagde han til sin Drotning saa
Blankestor skal wlycke saa
Wden Dieffuelstaff det en er
ath Flores haffuer hende saa far
Wi lade snartigen dræbe hende
i en Ild lade wi hende brende
Naar han ved hende en quig
saa glemmer han hende skødelig
Drotningen suarede hannem saa
wi det aldrig gøre maa
Wi ville lade eder høre
huad wi ville helder gøre

Xige

Rige K bmend ligge h ere
aff Babilon de komme  ere
Wi ville dem heller hende selge
for Elenodie som wi ville velge
Saa f rde de hende saa lange bore
at Flores sp r aldrig huore
Han lod sig lenge bede til
f r han det gerne gøre wil
Kongen lod saa kalde til sig
en Købmand saa hemmelig
Huilken som kunde mange sprock
oc haffde Guld oc pennige nock
Werd vilde han for hende tage
han gjorde det ey for penninge sage
Aff Babilon en Købmand rig
der vor ingen anden lig
Han gaff hannem xx. Marc  S l det sind
oc xx. Mantle Sabel skind
Ith kaar aff Guld som han did f rde
ith bedre kar mand aldrig h rde
Paa samme kar kunde mand see
den strid som for Troieborg monne see
Offuen paa logit mand screffuit saa
huor Venus / Pallas / oc Juno
Stridde om Guld  blet eth

som

7
Som vor dem alle sammen reeth
Paa knappen vor en Karbunkel steen
han vor klar for wden meen
Offuen paa knappen en Sugel aff guld
han vor aff dyre stene fuld
Aff grøn farffue skjinde dee
den Sugel tyekte mand leffuendis see
Det kar vor i Troie giort
som ieg haffuer for sandingen sport
Siden kom des ind i Lumbardi
der vor det siden lenge wdi
Der arffuede mand effter mand
ale til en tiuff sig der til fand
Han stal det saa wdaff det land
saa kom det siden til den købmand
For Blankeflor gaff han det kar
strax han bleff hende var
Han viste ei dem wære till
der mere for hende giffue vil
Der effter fore de til strande
saa seylede de met hende til lande
Aff Babilon en Kjøbmand kom
han købte siden den Jomfru from
For mere Guld end hun kunde weye
fordi hand vilde den Jomfru eye

Han

Han bad hende genisten til sig fare
oc i sterke gemme beuare

En graff aff guld lod Kongen gøre
der stod paa screffuit som i maa høre

Her ligger den døden flo ihiel
Blankefflor som Flores vntte vel

Nu kom Flores farende dære
oc spør huor Blankefflor monne være

Han hilfede Fader oc Moder sin
huor er Blankefflor kariste min

Han ingen suar aff dem for
han gick did som hendis Moder vor

Du skal mig der for gøre stel
huor Blankefflor er ieg vnder vel

Hun suarede hannem met megil nød
min daatter Blankefflor hun er død

Huor lenge er det siden det kom til
for Otte dage ieg sige vil

Da vor iordet det arme lig
thi er ieg faattig oc ick rig

Om hendis død sagde hun wæt
hun haffde det for Kongen iæt

Da han det forstod met stel
ath hun vor død som hannem vntte vel

Saa megen sorg monne han da faa

han

8
han falt strax ned paa gulffuit oc laa
Den Quinde vor ræd oc roffte saa
ath Kongen hørde der selffuer paa
Kongen oc Drotningen løbe did baade
de græde oc sørgede offuer maade
Da han haffde liggit en stund i duale
da stod han op / tog til at tale
Hui / ieg kærer offuer din død
ath du vilde gøre mig den nød
At du vilde oss saa at stille
emod beggis vor vilie

Nu leder mig did som ieg eber beder
til graffuen som i lagde hende neder
Fader oc Moder fulde hannem da
til graffuen som de sagde fra

Da paa graffuen screffuit fant han
Blankeflor Flores vel and
Strax falt han genisten ned til iord
oc kunde icke tale ith eniste ord
Saa laa han long stund der i duale
før hand kunde der effter tale
Saa stod han op met megel nød
lige som han haffde verit halff død
Oc talede da til dem der
huor wsel oc arm ieg er

Jeg

Jeg vor fød mee denne mø
hui motte ieg icke met hende dø
Hvad ieg mere sige vil
en vennere Jomfru vor aldrig til
Oc aldrig fødte men wi ere quig
thi maa ieg saare tiere mig
Thi wil ieg mig nu selff døde
oc løse saa mine mange møde
Da kommer ieg til Paradis
der er Blankeflor det er ieg vis
Opstod flores oc drog sin kniff
ieg skal dræbe mit eget lifff
Blankeflor giffuer her paa ende
oc lad nu døden mig til dig sende
Da han den Kniff til hietet lagde
hans Moder gred oc til hannem sagde
Mig tyckis du est i megen fare
ath du wilt icke dit eget lifff spare
Han sagde / ieg er heller dø
end ieg leffuer i saadan nød
Min Søn du est en daarlig mand
for døden du ey rædis kand
Huo sig selffuer dræber hære
han kommer aldrig som glæden monne
Du finder det om du est viss (være
Blanke

Blankeslor er ey i Paradis
Kære Søn ieg tencker met mig
ath Blankeslor maa end findis quig
Jeg haabis end den læge at faa
der hendis lyff læge maa
Drotningen sagde til Kongen saa
ith andet raad maa wi faa
Legger off nogit raad der til
vor Søn sig selff dræbe vil
Kære hierte lader off bide
hans sorg hun maa end wel forliden
Hun sagde / wi milde saa lenge hans nyd
wi vide ey aff før han er død
Ville i saa min hiertens kære
wi sige hannem det som sand kan være
Wi skulle enten haffue dem baade
eller komme i stor vaade

Kongen suarede hende der til
wi det gerne gøre vil

Drotningen genisten deden gaar
til sin Søn som sørgende vaar
Hun taleder til hannem saa lystelig
sid her nid oc tale met mig
Du skal det vide min Søn kære
at denne graff som du seer hære

B

Hun

Hun er giort for din Faders vold
Blankeflor er for penninge sold
I denne graff er hun ey inde
du mot hende end leffuende finde
Det er giort for denne sage
du skulde dig ey for hende wmage
At tage til hustru en Jomfru sig
der ey maa være din lig
Wi vilde det helder sticke saa
du skulle en rigere Jomfru saa
Saar du hende det vore ey ræc
hun er aff en Christen æt
Lad dig ey effter hende lange
thi du kant hende aldrig fange
Hun er kommen saa langt bort
ath wi vide icke selfue huort
Han vor fuld glad oc icke seen
oc suarede hende foruden meen
Er det sanden i sige mig
kære Moder da er ieg rig
Han lod op graffuen det finde
oc fant der icke ich stycke inde
Da vor han glad oc suor om mend
Blankeflor hun leffuer end
Jeg skal hende finde om hun er quig
aldrig

10
aldrig kommer ieg før til dig
Min Fader gjorde foruden skal
solde den mig vntte vel
Jeg loffuer aldrig anden Quinde
om ieg Blankeffor kan finde
Siden gief den ynge mand
did som hand sin Fader fand
Kongen vor glad han hannem saa
stor glæde monne hanff hierte da saa
Flores sagde da met skal
Blankeffor hun vntte mig vel
Giff mig nu i dette finde
ath lede om ieg maa hende finde
Kongen tyckis det ey være vel
ath han lod henne ey slaa ihiel
Hør nu til vor kære Søn
lad oss haffue nu met dig bøn
Bliff hoss oss i dette aar
til du hører huor landene staar
Far ieg snart oc er ey seen
des snarere kommer ieg igen
Men du wilt fare io endelig
da skal ieg gøre dig offrit rig
Guld oc Sølfv huad der hør til
saa megit som du haffue vil

Gud løne eder Fader der taler saa
om i ville da lader mig saa
Siu heste de beste maa være
Guld oc Skiff men de kunde bære
Siu ganginde suenne ieg haffue vil
oc andre Ridende Siu der til
Der til skulle i mig en mand saa
den i trøste best oppaa
Den som kand raad til vaande
ehuad off kan komme til haande
Den der købe oc selge kand
ieg vil mig holde for en købmand
Wspare skal være alt det ieg aa
åth ieg Blankeffor finde maa
Kongen suarede hannem da
huad du bedis det vorder ia
Der det vor rede det han fick
han ind for Fader oc Moder gick
Han tackede dem for gaffue rige
bad dem haffue løn euindelige
Alff de Guder de trode paa
nu bedis ieg orloff om ieg kan saa
Kongen lod hente det kaar saa bold
som Blankeffor vor for sold
Min kære Søn det giffuer ieg dig

han

han tackede hannem saa inderlig
Sin beste Gangere han hente bad
den gaff han hannem i samme stad
Hans Moder gaff hannem en ring aff
fordi hun vor hannem tro oc huld (guld
Rand du den nu giemme vel
da kan dig aldrig ske nogit wskell
Giemmer du den i varlegt finde
huad du at leder det skal du finde
Saa foer han deden i samme stund
de sorgede baade saa mange lund
Fader oc Moder sagde met skiel
nu maa wi sørge oss i hiel
Wi see hannem nu aldrig mere
saa sagde de oc andre flere
Der i monne de hffrit spaa
fordi det monne alt saa gaa
Han bad dem bliffue hel oc sel
de bade hannem fare vel
Han red dæden genisten i stad
sin raadgiffuere han da kalde bad
Han bad hannem strax ride til strande
did som Blankestor kom fra lande
Den Tierde dag de komme dære
der monne deris kaast rede være

Yngen Kunde andie forstande
end de vaare k bmend/ oc vilde fra lande
Alle som i Herberit monne være
paa Flores kaast monne de fortære
Da de alle m tte vaare
da suckede Flores vid sig saare
Han melte oc sagde ved sig alene
o t re Blankeflor hin rene
Mig maa aldrig glæden see
f r end ieg fanger dig at see
Hustruen talde til Flores saa
ville i mig h re oc r t forstaa
Een M  vor her forsnimen en tid
hun haffde lige saadan id
Blankeflor han kallede sig
i  re hende sa fare lig
Hun sagde sig aldrig at være sel
f r hun fant den hende vntte vel
Flores sagde dem paa sande
hun vor sold til fremmede lande
De snackede megit oc gjorde gammen
alt den affeen de vore sammen
Arlig om Morgenenen dagen vor liuss
da robtis der wden for det huss
Huo til Babilon vil fare

han

Han skal følge strax den skare
 Oc føre deris ting til strande
 thi Børin bleff nu fra lande
 Flores vaar glad han det monne høre
 Han lod sig goks til stranden føre
 Til skibet met dem da gick hand
 oc bad sig kalle den Ferie mand
 Gør som ieg beder da gør du bæst
 styr til den haffn her ligger næst
 Thi ieg forstaar det sandelige
 at Konger oc andre Herre rige
 Der vnder Kongen i Babilon bo
 de haffue det alle loffuit met tro
 Naar otte Maanedes gangne ære
 da skulle de alle være dære
 Jeg vil gerne fare did
 nu strax i samme tid

Om ieg min kram motte selge
 huad dem lystet der aff at velge
 Jeg vil dig giffue goks der til
 at du fører mig huort ieg vil

Han suarede hannem oc sagde saa
 ieg fører eder did om wi bør saa
 Gud gaff dem bør i samme tid
 saa de skynde dem strax met stor flid

Bladag hed en mectig Stad
did komme de fro oc glad
Det vor da som Flores vil
at han kom der snart til
Den styremand han bad saa braet
saa mig min løn fuld rat
Han lod genisten gøre saa
xx. Marc bad hand hannem saa
De suenne monne op i staden gaa
oc spurde huor de kunde Herbere saa
Det skiff foruden landit laa
som Blankeffor kom did paa
Det vor der mand told skulle giffue
om mand vilde bliffue i liffue
Oc suerge om Gud i himmerig
han vilde ey gøre Kongen suig
Han skulde ey heller gøre eller raade
det Kongen kunde komme til vaade
Den tid som de sade til bord
Flores talede ey ith ord
Han saadan hu til Blankeffor siel
at hanss sind hannem nær forgieft
Da sagde hussbonde dære
mig tyckis eder sørgende være
Een Jomfru vor her eder storlige lig
Blanke

Blankefflor hun falledede sig
 Da vor Flores megie glad
 han sin Raabe hente bad
 Der fodrid vor met kaastelige stind
 tag du hende kære ven mind
 De sig mig huor den Jomfru rig
 kom / Som mig vor saa lig
 Jeg haffuer hørt sagt aff hende
 end dog ieg hende aldrig kende
 Til Babilon som ieg haffuer spore
 i icht Torn met konstler giort
 Jeg venter hun er der inde
 met deylige Mør oc duelige Quinde
 De huilte dem der den nat
 om Morgenen fore de dedne brac
 Den tredie nat kom han deer
 til icht Sund som heder Seer
 Det wand vor dybt met strømme saa
 der kunde ingen Bro være paa
 I den strøm der stod een steen
 der vor i icht Horn aff Been
 Huilckes Bei der monne falde
 de skulde der i Blæse alle
 Han lod der Blæse for wden men
 strax kom hannem Ferye igen

B v

Da

Da fore de offuer Skødelig
han lede dem huff for wden suig
Den mand spurde Flores da
huo est du sig mig fra
En mø førde ieg hun vor dig sig
hun kerde sig ath hun vor quig
Hun kerde sig alle stund hær
ath hun haffde mist sin hiertens kær
Der Flores det met sig befand
da spurde han den Serie mand
Huor den Jomfru kommen monne være
som hagde mist sin hiertens kære
Hoff Kongen aff Babilon hun nu ær
det siger ieg dig min ven saa kær
De skynde dem til Herbere brat
oc haffde der fuld god en nat
Om morgenen lod han kalde til sig
den Fergemand saa hemmelig
Wiss mig Herbere til nogen mand
i Babilon der købe kand
Oc for din skyld vil mig beuaarre
ath ingen skal gøre aff mig daare
Giff mig ith Tegen hannem til
det han mig des bedre tro vil
Wille i til Babilon som i nu sig

da skulle i icke lenge bide
 I skulle først i gennem en Pore
 der staar wdoffuer ith Torn saa store
 Det huff det nest Porten er
 der bor en mand haffuer mig fær
 Fordi det er en Riger mand
 wi gøre ith ieg oc hand
 Halff er hanss ieg haffuer hær
 oc halff er mit hand haffuer dær
 Tager mit tegen oc siger hannem saa
 han skal eder hielpe huor han maa
 Han fick hannem en ring aff Guld
 det han skulde være hannem huld
 Den tid de gennem Porten komme
 da saa Flores sig om til fromme
 Den mand som hand skulde til fare
 han skulle hannem hielpe oc beuare
 Saa fick han hannem en ring aff Guld
 at han skulde være hannem huld
 Da nu Flores var kommen did
 som han haffde accid i langen tid
 Han talede ene met sig dære
 ieg motte helder hiemme være
 End være stæd i saadan vaade
 ieg haffuer her ingen mig vil naade

De

De ingen min lønlige ærende the
at mig skal ingen skade ske
Som Hofbonden kom til sit bord
da taledede han strax disse ord
Min kære gest i være blide
oc lader bort fare alt eders quide
Han suarede ieg tencker paa mine vare
at ieg skal saa riglige fare
At ingen skulde daare mig
eller i køb gøre mig suig

Da sagde hustruen Licaris
fordi hun vor baade klog oc viss
Mit tyckis han hører Blankefflor till
han er hende sig / Jeg sigge will
Da Flores hørde hende tale saa
hans vid monne hannem ner forgaa
Han sagde ieg hendis Broder ær
ieg venter hun min hiertens kær
Ney / ieg viltis nu sandelig
hun er min Søster wden suig
Daries suarede sig mig sæt
det gaanger som ieg haffuer dig iæt
Leder du at hende sig det mig
da faar du henne ey visselig
Bliffuer det vist du siger mig

ath du vile ey gøre mig suig
 Da vil ieg ey for dig tige
 ieg vil strax sanden for dig sige
 Daries loffuede hannem tro
 om han vilde nogen tit met Gud bo

Min Fader er en Koning rig
 Guld oc Sölff gaff han mig
 Guld oc Sölff oc gode gaffue
 dem skulle i alle aff mig haffue
 Om i kunde det sticke saa
 ath ieg kan Blankeslor igen saa
 Thi det er mig saa kommit til
 at ieg hende igen haffue vil

Han suarede/ vorder Kongen det vaar
 at du effter saadanne xrende faar
 Det kaaster dit liff / det gør oc saa
 at ingen mand dig hielpe maa
 Did som den Jomfru kommen er
 der maa ey Troldom komme nær
 Ey styrcke / ey list / ey andre sage
 maa den Jomfru døden tage
 Kongen aff Babilon haffuer vnder sig
 halff andie Hundrede Konge rig
 De som alle komme hannem til
 i een liden stund naar han vil

Etue

Etue Mile er Staden lang
met store huff þffrit trang
I staden er Tryhundrede Feste
de mand ved være til de beste
Paa huert Feste er aldrig minde
end hundrede Riddere nogit sinde
Keiserin aff Rom skulde lenge tinge
fþr han kunde dem der wd tuinge
Mit i Staden ith Torn vel stort
det er met Kempers hender giore
Den Mur er vel giort til fþye
hundrede alene er hans hþye
De giort met mange Westertlige ting
hundrede Saune er han omkring
Han er aff Marmor stene grþne
de fuld gode ære oc skþnste
xl. gulff er der inde
aff det skþnste Marmor man kan finde
Saa at ingen kand forstaa
huad det gulff op holde maa
De Stolpe ære met Guld omkring
alle sammen i en ring
xl. Herbere er der inde
de beste der mand kan finde
I huert Herbere er der inde

16
De venniste Jomfruer man maa finde
De sköniste Kongen far at höre
Han lader dem alle did indføre
De trapper ere giorde saa
ath huer maa til anden gaa
I huere Herbere ere Jomfruer Tre
en Westere offuer dem haffue de
Han er kyndig inden sig
ath gemme Porten idelig
Mange andre der oc gaa
oc bære Suerd oc gøre saa
Oc dræbe huem han siger til
der en gøre huad han vil
Hans Herbere offuen porten monne staa
som man skal i Tornit gaa
Om nogen mand saa dristig er
for til effne oc komme der
Da lader han hannem berge oc staa
oc alt hans goks tagis hannem fra
Han haffuer Kongens orloff til
oc gøre aff dem huad han vil
Der ere oc x. Væctere paa
som aldrig skulle aff Bernen gaa
Sør andre x. komme der igen
nat oc dag er dem alt en

Kongen

Kongen haffuer en vnderlig tid
den haffuer han haffte saa langen tid
En m^o i seng met sig huert aar
som huer nat met hannem gaar
Naar det aar er gaangit omkring
da lader han steffne almindelig ting
Konger oc Herrer som der ere nær
de skulle alle komme der
Da lader han hende dræbe saa
ath alle see der oppaa
Han vnd hende ingen leffuendis mand
den Quinde som før haffde hand
Siden lader han sammen kalle
de Jomfruer i Tornit ære alle
I en Abelgaard megie from
saadan en haffuer ey Keyserin aff Rom
Der lader han oc Folckit gange ind
oc sticker dem alle i en ring
Alle gaa da sørgendis til
ingen Kongen haffue vil
Den heder ville de heller ombære
den som ey skulde lenger være
Ath viderfaare da saadan nød
om aars dagen en visser dødd
Jeg vil lade eder forstaa

17
aff den Abelgaarden ieg sagde fraa
Om Abelgaarden i høre maa
som ieg vil lade eder forstaa
Een stercker Vern haffuer han om sig
som er Murit saa sterckelig
De stöfft aff Kaaber paa den Mur
i fule lignelse oc saa Diur
Naar vederit kommer sködelig
da giffue huer en röst aff sig
Alskens Diur er der oppaa
der man i landit finde maa
De grumme Diur paa Jorden gaa
naar de den röst at høre faa
Deris grumhed monne fra dem falle
de worde gennisten blide alle
Hoff Beyen vid det rijsff
der løber en Flod aff Paradis
I det ædele vand det rene
der finder man mange dyre stene
Den Abelgaard met Blomster staar
vinter oc Sommer aldrig forgaar
De ædeligste Træ ere impede dære
som i landit best monne være
Saadanne vrter man haffue vil
er der alle honde til

☉

Saa

Saadan glæde er i det riiff
Som mand vore i Paradis
Mit i gaarden en Kilde staar
en Mur aff Guld omkring hende gaar
Fra den Kilde en strøm monne rinde
den skøniste man kan nogen sted finde
Naar Kongen sig Drotning tage vil
da kalder han alle Jomfruer der til
De beder dem alle offuer strømmen gaa
saa at Solckit skulle see der paa
De beder dem acte inderlig
huortedis vandit sticker sig
Er hun No offuer strømmen gaar
det vand i siu varie staar
Er hun icke No fuld god
da skiffis vandit om til blod
Huilcken der findis i det maal
han lader hende brende i it Baal
Ingen kan bliffue mee frihed saa
at hun skal ey offuer strømmen gaa
Vnder ith Træ lader han dem falle
huilcken som Blomsterit monne paa falle
Hun skal være Drotning det aar
oc end før hun deden gaar
Da skulle de Krune hende alle

Drot

48
Drotning oc saa Frue Kalle
Med konst hand sadant sticker til
Blomsterit faller paa huem han vil
Nu om en Maanit skal det være
at alle Herrer komme dære
Da vil han tage sandelig
Blanshestor til hustru sig
Hun er den skøniste der inde ær
han haffuer oc hende for alle kær
Han acter at fremme met hende sin vilge
han men at det skal ingen at stilige
Flores sagde ieg bedis om naade
i kunde mig hielpe om i vil raade
Raader mig nu i dette finde
huor ieg maa min kærifte finde
Jeg giffuer eder Guld oc Sølff der til
saa megie som i haffue vil
Da suarede hannem Daries
ieg vil sige eder Flores
Ville i hende finde Mø
saa ath i ey ædis ath dø
Det beste raade vil ieg eder raade
det er ey foruden vaade
I skulle i Morgen aarle gaa
til det Tarn oc gøre saa

Se male met eders foddet der
huor tycker Muren er
Den Portener han eder spørge maå
huo est du hui gør du saa
Jeg siger eder det før sand
ath aldrig kom her saa dristig en mand
Da skulle i suare oc bede eder høre
siger i ville lade saadant it gøre
Naar han forstaar for wden suig
ath i tale saa rigelig
Du maat vel være en Riger mand
vilt du Taulit lege siger hand
Thi hand det gerne gøre vil
han er der megit klaager til
I bære met eder en Seck alt fuld
aff det beste røde Guld
Wden Guld ey lege vil hand
der met vinde i den mand
Er det saa i Taulit vinde
da lader hannem ey andit befindt
End ath i hannem giffue vil
sit egit / oc alt det i bære til
Saa beder han eder komme igen
siger hannem ia / oc være ey seen
Anden dagen i komme dære

19
atter saa megit i met eder bære
Maa i vinde gører der aff gammen
giffuer hannem eders oc hans alt sammen
Da tacker han eder oc haffuer eder fær
oc beder eder atter komme dær
Siger ath i det gøre vil
eder fattis ey Guld eller Sølff der til
Hundrede Gyldene skulle i dit bære
oc det Kar som i haffue hære
Er det saa at i Taulit vinde
da lader hannem eders rundhed bestinde
Saa beder han eder til bordz gaa
saa gerne i det gøre maa
Han pleyer eder vel den gode mand
met alle driek det beste han kand
Saa biuder han eder i samme stund
for karit mere end tusind pund
I skulle hannem strax suare der til
ath i det Kar ey selge vil
Oc giffuer hannem det i samme stund
saa glædis hanss hu saa mange lund
Flores taledede mange lund
til Daries i samme stund
Flores vor da ræt fuld glad
han gief bort at soffue i stad

Som Daries sagde det gic oc saa
som bogen lod eder nu forstaa
Da Porteneren vor Flores mand
oc iette hannem tienniste huor han fand
Flores talde til hannem saa
nu lader ieg eder min vilge forstaa
Min Fader er en Konge Rig
Flores pleyer man kalle mig
Jeg haffuer spure saa mange finde
effter Blankefflor som er her inde
Hun er mig falkelige stolen fra haande
du kant mig nu hielpe aff vaande
Der han hørde hannem tale saa
han kunde neppelige andsuar saa
Han suarede om siger saa iemmerlig
Gud giffuit ieg haffde aldrig set dig
Jeg reddis nu for den store nød
ath det bliffuer alles vore død
Blankefflor første sind
siden baade din oc min
Gack bort som dit Herbere er
paa Tredie dag kom atter her
Her inden vil ieg tencke paa
huad best til raade være maa
Flores suarede bradelig

alt for lange tyeckis det mig
 Jeg venter det skal en være saa
 at vi skulle døden viffelige saa
 Saa gieck han fra den Dortener
 did som hansff Herbere er
 Saa bleff han i sit Herbere inde
 til den tid han skulde hannem finde
 Den Dortenere lod siden købe
 þffrit mange store løffue
 Han lod dem fylde met allstens Blomme
 til tredie dag der han skulde komme
 Han fick hannem en tiortet aff Silcke rødd
 oc bad hannem ligge som han vore dødd
 Han bad hannem ligge sig i den løffue
 som han tilforn monne købe
 Saa lod han tho sine Suenne kalle
 oc bære de Blomster til Jomfruer alle
 Tho Suenne kaller han hemelig
 bære denne Kurff den Jomfru rig
 Den som nu er offuer dem alle
 Blankefflor lader hun sig kalle
 Fordi ieg ved det viffelig
 ath hun skal der fore tacke mig
 De Suenne gjorde som han bad
 oc baare hannem gennisten hort a stad

Den kurfz vor fuld tung at bære
det begynte de saare ath kære
De bannede hannem som fylte hannem
thi stode de oc tenckte der paa (saa
En sagde wi ville her nogit aff tage
oc ick gøre oss her saadan wmage
Den anden suarede der til ney
wi gaange frem oc gøre det ey
De ginge frem oc gjorde saa
de kunde ey ret hitte paa
Det fick en anden Jomfru rig
hun tockede dem saa gladelig
Saa ginge da de Suenne bore
ath Jomfruen viste ey selff huore
Jomfruen lete i Kurfzuin mid
Flores spranck da strax op vid
Jomfruen tog saa til at kalle
at Jomfruerne monne det høre alle
Flores vor saa ilde vid
oc lagde sig sørgendis i Kurfzuen mid
Han tenckte da saa sandelig
at det vor hannem gjort met suig
Han hulde sig gennisten met de blomme
de Jomfruer alle sammen komme
De spurde huad hende skade maa

eller

eller hui hun roffte saa

Hun tenckte der saa inderlige paa

huad hun skulde til andsuar saa

Hun tenckte visselige saa met sig

det Blomster vor ey actid mig

En Sommerful i Blomsterie laa

hannem ieg her op flue saa

Jeg vor saa red i alle maade

ieg viste mig ey selff at raade

De Jomfruer gjorde aff henne gammen

oc loe at hende alle sammen

Huer gick siden hjem til sin

den Jomfru kommen vor aff Rin

Blankeflor oc den Jomfru baade

de vore der nu ene at raade

Clares den Jomfru kaller sig

Blankeflor gack hid til mig

Det sköniste Blomster Jorden maa the **†**

det fanger du nu her ath see

Gack hid til mig gör oc saa

see om du det kende maa

For Flores skuld gack hid til mig

oc tag nu dette Blomster til dig

Hun hørde det naffn oc vor saa glad

oc gick til hende gennisten i stad

E v

Da

Da Flores dette vel forstaa
ath Blanseslor dit kommen vaar
Da spranck han op saa raskelig
oc tog Blanseslor til sig
De grede aff glæde baade sammen
de finge siden mere gammen
Den stolte Clares saa der paa
thi sagde hun til dem baade saa
Mig tyckis at du haffuer hannem tær
for alle Menniske i verden ær
De baade henne saa gerne der
sig det icke ath han er her
Dffuer beggis liff det gaar
om Kongen det at vide faar
Clares sagde ieg vil det tige
oc intet Menniske der aff sige
Flores oc Blanseslor ginge sammen
i ich huff oc haffde gammen
Det gammen som de funde da
er mig loffuit at sige fra
De snackede da oc gjorde gammen
alt den stund de vaare tilsammen
Flores sagde ieg haffuer for dig
offte faarit vodelig
Wed det mend ieg vaar ey glad

før end nu i denne stad
 De kerde da deris store vaande
 huad som den vor kommit til haande
 En halff Maanit vor det saa
 at det monne effter deris vilge gaa
 Deris leg gaar nu alt omkring
 oc vendis til en anden ting
 Huad de haffde til vellyst baade
 det kommer dem nu til sorg oc vaade
 En morgen kom Clares den Jomfru rig
 oc talde til dem saa ynckelig
 De bad Blankefflor klæde sig
 til Kongen skalt du følge mig
 Thi han vil nu klæde sig
 thi mot du følge mig rastelig
 Hun suarede i søffne ieg kommer i sted
 ieg vil nu strax følge met
 Clares bore til Kongen gaar
 oc mente at Blankefflor hoff hende vaar
 Blankefflor soff saa sødelig
 at hun kunde ick vecke sig
 Der Kongen Clares ene saa
 da vndrede hannem der storlige paa
 De sagde Clares sig det mig
 hui fulde ick Blankefflor dig

Clares

Clares suarede da strax saa
Naadige Herre i skulle forstaa
Hun soffnede ick for Solen gick op
thi er hun tung offuer alt sin krop
Ach vecke hende saa bradelig
det vore stor synd tocte mig
Kongen melte oc sagde saa
skulle wi sette tro der paa
Ja sagde Clares den stolte Quinde
Herre i skulle ey andit besinde
Kongen vntte hende vel
oc lod sig nøye met stel
Anden dag der Dagen vor liua
da kom Clares til det huss
Der som Blankestor inde laa
oc sagde det er tid op at staa
Hun suarede ieg er rede nu
ieg kommer nu for end du
Blankestor strax omuende sig
oc soffuede da saa sødelig
Clares siden deden gaar
som hun Vand oc Hand klæde faar
Hun kallede at hende andit finde
oc kunde der intet andsuar finde
Saa stod hun da oc tenckte met sig

Blanke

Blankefflor er gangen for mig
 Hun skynde sig effter huad hun maa
 til det Herbere Kongen i laa
 Kongen Clares ene monne se
 det giorde hanff hierte megit ve
 Huor er Blankefflor vor hiertens kære
 men hun er ick met dig hære
 Da suarede hannem den Jomfru Rig
 hun kommer effter skyndelig
 Kongen tenckte da met sig
 Blankefflor gør mod off suig
 Han bad en Suend saa hemmelig
 falle Blankefflor ind for sig
 Suenden giorde som Kongen bad
 han ganger dit gennisten i stad
 Han skøder ick før han gaar
 ath Clares inde for Kongen staar
 Han kom oc fick at see dem baade
 huor de laage oc haffde naade
 Han saa dem soffue sødelig
 thi gick hand deden skødelig
 Til det Herbere Kongen i laa
 i mine dage ieg aldrig saa
 Større hiertens kærlighed
 som Clares haffuer Blankefflor ted
Jeg

Jeg gider icke veet dem baade
eller oc giort dem nogen wnaade
Clares vor baade bleg oc rød
hun reddis for beggis deris dødd

Da Kongen hørde hannem tale saa
du skale nu heden met off gaa
Tag ith Suerd wi ville dide gange
wi ville det at vider fange
Huo Blankestor monne haffue saa tær
men Clares ene hoff off ær
Kongen oc Suenden ginge saa
did som Flores oc Blankestor laa
Hand lod ith Vindue op i det sind
ath Solen motte skine der ind
At Kongen mott at see saa
huo det vaar hoff Blankestor laa
Nu ere de stedde i stor vaade
wden Gud met sin naade
Naadelige dem hielpe vil
Kongen saa da gørlige til
Han kende Blankestor som hun laa
den anden han ey kende maa
Han stod oc tenckte vid sig lenge
huo der laa met hende i senge
Han løffte op Klæderne oc vnder saa
ath

ath det vor mand hof hende laa
 Kongen roffte oc vor saa vred
 mand motte det hørte saa langt oc led
 Han drog sit Suerd offuer dem baade
 suenden bad han skulle dem naade
 Dræber dem ey saa snarlige hør
 før i vide huem det ær
 Han maa end hendis Broder være
 men de saa hemmelige ere hære
 Kongen suarede hannem vel
 hanff suar det fulde fuld gaat stel
 I søffnen wi dem ey dræbe maa
 før der kommer dom oppaa
 I det vognede de op baade
 dem vaar da fuld ont til raade
 Der de soge Kongen staande
 met ith dragit Suerd i haande
 Til Flores taleden den Konge rig
 han lod saa saare iammerlig
 Huem est du lad off forstaande
 met ith dragit Suerd i haande
 Oc gøre mod off saadan være
 ath soffue hof vor Hiertens kære
 Vi suerge om alle Guder wi maa
 en ond dødd da skal du saa

De

De saa den Hore der ligger met dig
hun haffuer ilde stillit sig
Flores suarede Kongen saa
taler hende icke saa ilde paa
Legger hende til ingen vanære
hun er ey verd den skyld at bære
Gører met mig effter eders naade
som eders naade vorder til raade
Det skede alt met falsk oc suig
at hun vor saa stollen fra mig
Ei bedis ieg om eders naade
at i lade off leffue baade
Eil / Konger oc Herrer off at stille
met ret oc skel / det er min vilie

Kongen suarede oc sagde saa
met Dom skulle i døden saa
xj. Riddere han kalde bad
at de skulde komme gennisten i stad
Konger oc Herrer komme der
off alle land der vore ner
Kongen lod oprobe saa
ath alle skulde til sammen gaa
Der de vore komme dære
da tog Kongen til at kære
Han sagde wi lade eder forstaande

huad

Huad off er nu kommen til vaande
 Thi bede wi eder i roet forstaa
 oc lader ratten nu frem gaa
 Huilcken aff eder ey gør saa
 hans egit liff det kaste maa
 Eder alle det viderligt er
 wi købte en deylig Jomfru her
 For mere Guld end hun kunde veye
 det beste der mand vilde eye
 Wi lode hende siden komme høre
 i det Torn wi selff monne være
 xl. Jomfruer er der inde
 de skøniste mand kan nogen sted finde
 Saa bøde wi alle de Jomfruer dære
 de skulde hende alle til tieniste være
 Wi haffde actid hende at kalle
 Drotning offuer de Jomfruer alle
 Han pleyede huer Morgen til oss gaa
 met Band oc hand klæde for oss staa
 I føre Morgens vorde wi det vaar
 at Clares ene Band til oss baar
 Saa spurde wi hende huor Blankeffor
 hun er vor egen hiertens kær
 Da suarede hun strax der til saa
 Blankeffor sig saa lidet formaa

D

Huu

Hun soffuede icke før Solen gick op
thi er hun tung offuer al sin krop
Wi trode hende oc lode det være
anden Morgen kom hun ey dære
Da tenckte wi saa sandelig
Blankeffor hun giør off suig
En Suend lode wi til hende gaa
han fant huor hun i sengen laa
Med hende en Suend aff Aplas rig
de soffue sammen sødelig
Wi ginge dit som off vaar til raade
oc tenckte da ath dræbe dem baade
Saa baade de off saa inderlig
for den Gud i Himmerig
At wi skulde dem ey drebe saa
før end der kommer dom oppaa
Wi gjorde for vaar Kongelig ære
lode dem baade leffuendis være
Nu bede wi eder her om stæt
at i paa denne sag dømmme ræt
Ath andre ræhle der aff saa
som off acte at daare saa
Marfilius vaar en Konge rig
han stod op bad høre sig
Wi haffue det alle sammen høre

de ord vaar Kong haffuer fremføre
 Høye sager monne det være
 de rører paa Rigens heder oc ære
 De paa den som sagen gelder paa
 thi raade wi eder i gøre oc saa
 Wi vide at Kongen ey sig vil
 wden som ret oc stel hør til
 De som sagen røre paa
 i lader dem selffue til andsuar staa
 Kunde de rede for dem saa
 for huad sagde gjorde saa
 Wi ville det gerne aff dem høre
 kunde de ey rede for dem gøre
 Wi dømmme den Mand oc den Quinde
 den flemmeste dødd wi kunde finde
 Putron hed en Konge rig
 han stod op bad høre sig
 Wi ere det alle skyldige at lære
 huad som Kongen rører paa sin ære
 Den mand er klog i Tungen saa
 skal hand selff til vndsuar staa
 Da orsager hand sig saa vel
 wi vide ey andit end det følger stel
 Thi tyckis oss det raadelige være
 wi lade hannem icke komme høre

Da roffte strax saa mangen mand
ath Flores skulde dræbis der paa stand
De graffue Blankefflor leffuendis i Jord
hun vor vel verd at lide det mord

Da vor til stede en frommer mand
Griphon den fromme saa hed hand
Han bad de skulde hannem ræt forstaa
da sagde han til Dømerne saa
I goede mend i gøre ey vei
i ville dem Dømme for wden stel
I haffue det alle forit stæet
ath i skulle huer mand dømme ræt
I vide det alle sandelig
ath huer mand bør ath tale for sig
Thi nyckis mig det raadelig være
i lade dem baade komme hære
Saa at wi kunde det alle forstaa
huad de ville til andswar saa
Saa toge de vid det raad strax alle
oc lode dem gennisten for dem kalle
De komme bundne for Dømmen baade
da vaare de stedde i stor vaade
Kongen sagde til Flores saa
hui monne du oss saa forsmaa
Ath tager fra oss Blankefflor bold

den

den denligste wi haffde i vore vold

Huor komst du i Tornie ind

det skal du sige paa dette sind

Oc huad Naect du est kommen aff

før du lider denne straff

Flores suarede da for sig

Naadige Herre i høre mig

Min Fader er en Konge rig

Genix aff Aplas han kaller sig

Blankeflor er min hiertens kære

end dog hun er i eders være

Met suig vor hun kommen fra mig

thi spørger ieg nu saa inderlig

Ieg lete effter hende mand fra mand

til ieg hende her hoff eder fand

Thi beder ieg eder alle Naect

imellem Kongen oc mig i Dømme raec

Det er alt sant ieg siger saa

ieg biuder mig i en kamp ath gaa

Met den mand Kongen haffuer bæst

huad heller ieg skal til fod eller hæst

Dog skulle i mig vaaben saa

met huilcke ieg mig verge maa

Kongen sagde til Flores saa

vor beste hæst da skal du saa

De Saadane vaaben di selffuer kreffuer
oc haffue den dom du selff begærer
En anden Ridder mod Flores skulde ride
om deris lifff da skulde de stride
Kan Flores fange seyer hære
da bliffue de strax fri met ære
De Kongen giffuer Flores i vold
saa megit Guld som hun bleff for sold
Eder han i det tredie maal
da skulde de brendis i icht Baal

Kongen lod en Riddere kalle
den som rastist vaar offuer dem alle
Dú skalt met Flores stride her
oc solckit skal nu stande ner
De skulle icke føre hæden gaa
fór anden eder Seyer monne saa
Den tid de vaare bade rede
saa lode de deris Hæste wd lede
Saa sprunge op de Herrer saa snare
oc rede dyst met fuld stor fære
Huer dere staek den anden saa fast
ath Stagene alt i stycker brast
Saa ructe de wd deris gode Suerd
som mange penninge vaare verd
De høgge da saa mangelige

ingen

ingen vilde for anden vige
 Flores høg den Ridder nu
 oc flacte hans Skiold sonder i tve
 Da brast han venstre Axel been
 den Ridder kom hannem ret igen
 Oc høg hans Skiold alt i stycke
 da nød Flores fuld goden lycke
 Han bleff dog huercken lam eller Saar
 hannem skadde ey ich hoffuit haar
 Flores høg da som han kunde bæst
 halssen aff den Ridderis hæst
 Ridderen vende sig snart igen
 høg aff hans Hæst det fremte been
 Saa at den hannem stridde emod
 oc han self / vaare baade til fod
 End vaar Flores inted Saar
 den Ridder saa ilde vreder vaar
 Han høg Flores da saa fast
 at en del da aff hielmen brast
 Oc høg en part aff hans haar
 ath blodet strax wd effter gaar
 Da roffte alle som der om staar
 nu haffuer Flores sit bane saar
 Han maa sig nu met alle giffue
 han kan ey lenger bliffue i liffue

Da tenckte Flores paa kærthged
som Blankeflor haffde hannem beted
De høg saa Ridderens høgge Arm bore
han falt i Marcken han viste ey huore
Ridderen fald i marcken nedder
Flores sagde / ieg eder beder
Disse gode mend alle sket
seer til om ieg haffuer gjort ræet
Om Blankeflor oc ieg nu baade
maa bliffue met ro oc naade
De suarede hannem alle vel
ath han haffde frelst dem met sket
Kongen lod da strax frem bore
det Guld han monne skyldig være
Flores sagde til Kongen saa
Herre det ey være maa
Gud forbiude i alle sage
ath ieg skulde Guld for ære tage
Der Kongen denne höffuisshed saa
der monne hannem megit forundre paa
De sagde til Flores wi tacke eder
for den höffuisshed oc store heder
I skulle endelige bliffue hær
om eder lystet ath være off nær
I skulle alt vort Rige raade
offuer

24
offuer Guld / Sölff / oc penninge baade
Flores hand dueldis met hannem dære
ith aar oc haffde megen ære
Da det aar omgangnit vaar
Flores da for Kongen staar
De lod hannem strax det forstande
ath han fare vilde hiem til lande
Han tackede hannem naadelig
for alt den ære i vide mig
For godz oc for rige gaffue
nu vil ieg orloff aff eder haffue
Kongen sagde i skulle end bide
oc ey saa snartlige fra oss ride
Men wi lade for eder gaa
en Suend som skal eder rede saa
En Suend han strax kalle bad
befalde hannem / ride fore i stad
De toge Flores saa gørlige vare
som Kongen skulde selffuer fare
Da vaare altingist rede
Blankestor lod sig ned se
Did som Kongen inde vaar
Flores ind met hende gaar
De tackede Kongen alle tide
oc bedis orloff deden ath ride

D v

Ron

Kongen elskede dem inderlig
Riddere oc Suenne kaller han til sig
I følge dem met tuet til strande
oc fremdelis til de komme til lande
Saa fore de deden met megen ære
den siette dag komme de dære
Som Skiffuene vaare alle sammen
de seylede deden met gaat gammen
Femten dage dem til naade
vaare de i Sphen wden vaade
Den Sextende dag for deris egit land
kaste de deris Aker paa den sand
Den samme dag spurde han der
hans Fader oc Moder dæder er
Gennistet Folket dette forstaa
ath Flores wden for landit laa
De komme alle sammen dære
vndfinge hannem met heder oc ære
Saa lode de gennisten Steffne ting
offuer alt landit tringe omkring
De toge hannem til Konge der
offuer alt det Folk i Landit er
Flores lod de Riddere kalle
oc lod dem komme sammen alle
De der hannem fulde hjem

30
rige gaffuer gaff han denn
De betede dem megen dygd
saa fore de hiem met glæde oc fryde
De fore hiem oc huer vaar glad
oc hilsede Kongen som Flores bad
De Konger gaffue huer anden gaffue
saa lenge de liffuit maatte haffue
Da lod Flores til Brøllup raade
der vaar alle haande naade
Det beste folck i Landit er
det vaar altsammen kommit der
Den Høytid stod saa langen stund
der vaar glæde mange lund
Siden den Høytid hun forgaar
vaare de samme i x. aar
I de x. aar finge de Sønner tre
de denligste mand Bilde see
Blankestor talde til Flores saa
min Herre om ieg eder bede maa
Kan det være met eders naade
til Franckerige da ville wi baade
Moder sagde oss der wi vaare her
at wi haffde rige Frender der
Flores suarede saa der til
wi gerne met eder faare vil

Hun

Hundrede Skiff lod han til rede
de vaare baade lange oc brede
I huert en Skiff vore ix. hæste
som i landit vore de bæste
Saa finge de Bør oc Seglede da
til Franckerige som bogen sagde fra
Uff Guld vaar Flores øffuer Rig
Sex hundrede Solet hæffde han met sig
Der de dit til Parijss komme
da møtte dem mange Herrer fromme
De hendis Frender de monne vøre
de giorde dem baade heder oc ære
De vore der en Fierdings aar
Flores huer dag til Kircken gaar
Der monne han mange Predicker høre
som Blankestor bad for hannem gøre
Flores lod hende da forstande
at han vilde fare hiem til lande
Blankestor sagde / Herre kær
wi maa en stund bliffue hær
Wi ville nu eder sige sæt
huad wi hæffue for eder iæt
Der off timede den store nød
wi iette da for beggis vaar død
Maatte wi lessue nu met rø

da vilde wi i Closter bo
Wduelger ith aff disse tu
hulcket i ville gøre nu
Om i ville nu leffue met ære
skulle i eder lade Christne hære
De alt det Gøldt met eder ær
det skal alt sammen Christnes hære
Dessligest det som hiemme ær
lader det Christnes /hiertens kær
Glores suarede hende der til
wi det gerne gøre vil

Saa lod han gennisten Christne sig der
oc alt det Gøldt met hannem er
Siden toge de met dem Præste
Bisper oc Klercke aff de beste
De rede saa gladelig til den strand
oc Seylede til deris egte Land
Siden lode de Steffne wd
offuer alt deris Land met breff oc bud
Ach de skulde alle til Christen tro gaa
huem det ey gjorde skulde døden saa
Siden bygde de hederlige
mange Kircker oc Closter rige
De vaare sammen i xl. aar
saa lenge deris alder vaar

Deris

Deris Konge rige stiftte de
imellem deris Sønner tre
Saa skildis de end lessuendis da
huer dere hind anden fra
Flores til Muncke i det sind
oc Blankeflor til Nunner ind
Der leeffde de saa lenge baade
som Gud gaff dem der til naade
For tuang de haffde i Jorderig
Gud gaff dem der fore Himmerig
Nu haffuer dette euentyr ende
Gud han oss sin naade sende
Eufemia Drotning i sin time
hun lod dette euentyr Rime
Gud giffue dem naade bogen gjorde
oc alle som hende fremme oc forde
Gud giffue oss alle en Christelig tro
oc euindelig i Himmerige bo
Til Jesu Christi signede hende
oc der at bliffue for wden ende.

Mar Christne Nennisse lesæ/
eller høre saadant som er emod
Gud oc vor Christelige tro / Da
skulle de Tacke oc Loffue Gud Almees-
tigste/

32

tigste / som aff sin egen godhed oc store
miskundhed for wden alt fortieniste skyld/
haffuer dragit dem aff saadan vildfarelse
oc store forblindelse nu i disse siste dage/
Oc vnt dem at de nu maa høre oc lære
hans egne klare oc rene Ord oc Euanges
lium/ Oc vide oc forstaande/ at de skulle
icke søge effter deris salighed til S. Ja
robs / eller i Closter som de gjorde. Icke
skulle wi heller dømmme dem / fordi at de
saa gjorde / Thi Gud kende sine wduolde
aff euig tid / Han kunde oc da saa vel som
nu gøre dem salige / Oc giffue dem der
den rette tro i deris hierte paa deris yder
ste time. Haffde de paa den tid/hørt Guds
klare oc rene Ord som wi nu gøre / da
Haffde de for wden tuiffuel verit fast bes
dre Christne end wi ære oc icke søgt effter
deris salighed wdi saadane Dieffuelens
bedragelser oc vildfarelser/ Men wi skulle
nu tro paa Gud alleniste/ oc dyrcke han
nem i Sandhed/ Som Jesus hans eneste
kæriste oc elskeligste Søn! haffuer lære
woss/ Huilcken Jesus ord oc lærdom wi
skulle annamme / oc rette vor leffnit oc
omgen

omgengelse. Der effter / Saa framt som
wi ville icke haffue straff aff den verdige
Hellig Land / som Jesus selff oc hans
Himmelske Fader aff hans Mund met
hannem haffuer sagdt / Saa naar den
Hellig Land kommer / da skal han straffe
Verden / at de huercken kende hannem
eller hans Himmelske Fader ret / om de
skulle gøre / hannem oc sinfader met den
Hellig Land. Som er en Guddommelig
raad i euighed / de skulle loffuis oc

prijssis / oc æris aff alle deris

Creature nu oc altid

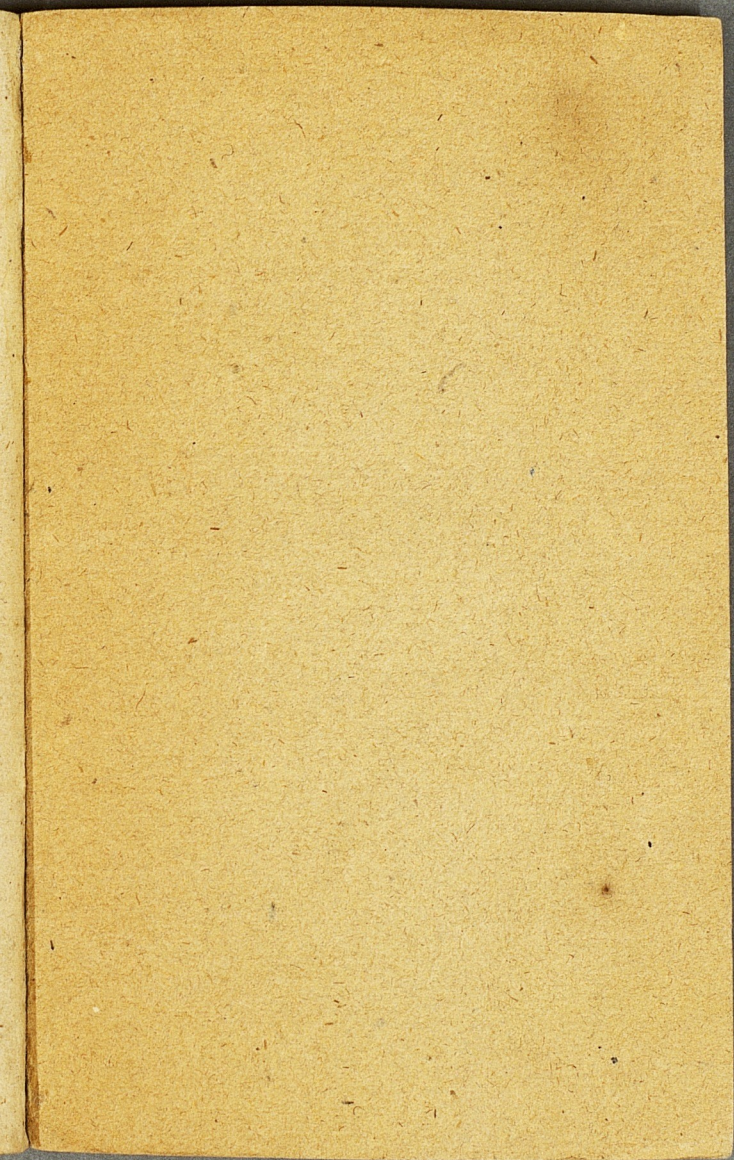
euindelige /

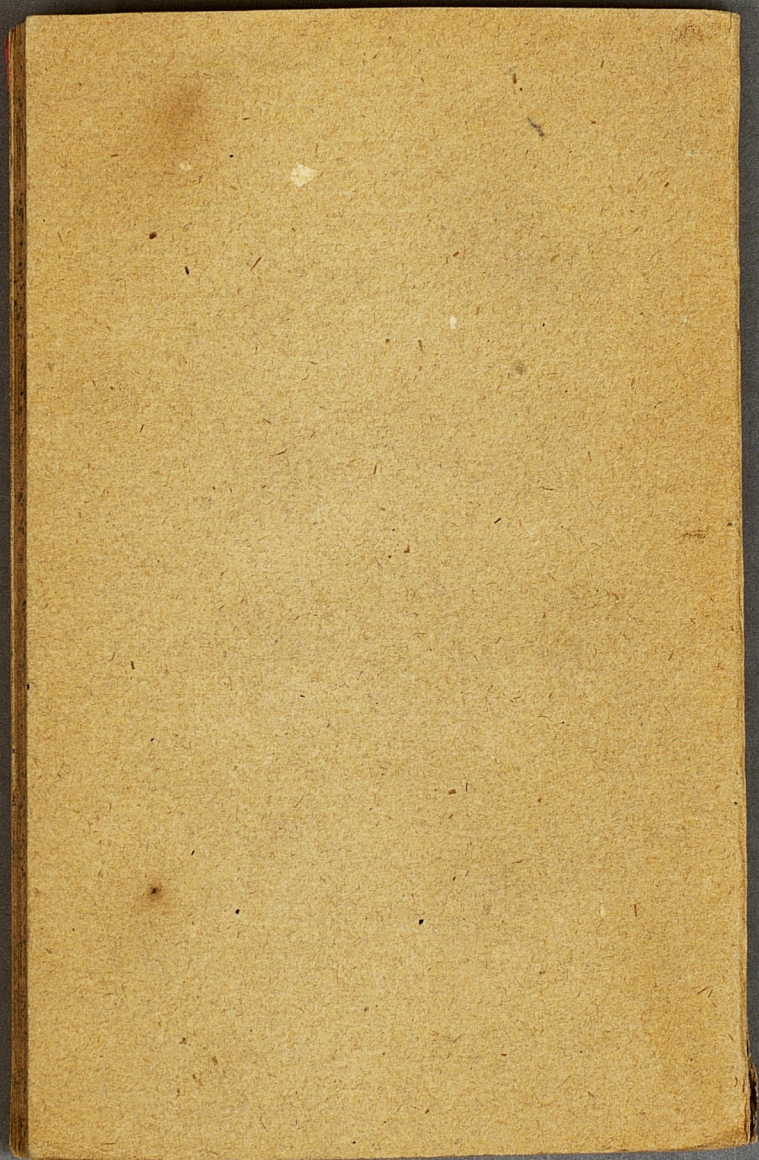
Amen.

Prentet i Lybeck aff Usswerus
Krøger / oc findis til kjøbs
hoff Laurentz Albrechts.

1 5 9 !

www.books2ebooks.eu